

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr 7:7-11)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ma palusin, ja mulle anti mõistust, ma hüüdsin appi, ja tarkuse vaim laskus minu üle. Teda ma pidasin kallimaks kui kuningavõimu ja trooni, ning rikkust ma ei pidanud millekski temaga võrreldes. Ühtki kalliskivi ma ei arvanud tema vääriliseks, sest kuld on tema kõrval nagu liiv, mida õige pisut; hõbe on nagu pori temaga võrreldes. Ma armastasin teda rohkem kui tervist ja ilu, andsin talle esmaõiguse alguse ees, sest tema hiilgus on kustumatu. Ja temas said mulle osaks kõik hüved ning lugematud varandused tema käte läbi.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 90:12-13. 14-15. 16-17 R:14)

R: Issand, täida meid oma armuga.

Õpeta meid arvestama meie päevi,
et me saaksime targa südame.

Pöördu tagasi, Issand, miks viibid nii kaua?

Ja ole armuline oma sulaste vastu.

R:

Täida meid hommikul oma heldusega,
siis me hõiskame ja oleme rõõmsad kogu eluaja.

Anna meile rõõmu nii paljudeks päevadeks kui sa meid maadligi surusid,
nii paljudeks aastateks kui me nägime kurja põlve.

R:

Tee oma teod nähtavaks oma sulastele
ja oma poegadele su ülevuse vägevus.

Tulgu Issanda, meie Jumala, arm meie üle.

Meie kätetööl lase korda minna, korda minna lase me kätetööl.

R:

(Teine lugemine He 4:12-13)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Jumala sõna on elav ja vägev, vahedam kui ükski kahe teraga mõõk, ning ulatub lõhestama hinge ja vaimu, tungib liikmete üdini välja. Tema on südame, meele ja mõtete hindaja ning ükski loodu ei jää Tema eest varjule – kõik on paljas ja alasti ta silma ees. Temale tuleb meil oma tegudest aru anda.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 5:3)

Halleluuja. Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees, sest nende päralt on taevariik. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 10:17-30 lüh. 10:17-27)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus teed käis, tuli tema juurde üks mees, heitis põlvili ja küsis: “Hea õpetaja, mida ma pean tegema, et võiksin pälvida igavese elu?” Aga tema ütles talle: “Miks sa mind heaks nimetad, keegi muu ei ole hea kui üksnes Jumal. Käske sa ju tunned: sa ei tohi tappa, sa ei tohi abielu rikkuda, sa ei tohi varastada, sa ei tohi valet tunnistada, sa ei tohi petta, austa oma isa ja ema.” Kuid mees kostis talle: “Õpetaja, seda kõike olen ma pidanud oma noorusest peale.” Ja Jeesus vaatas tema peale armastusega ning ütles: “Ainult ühte on sulle veel vaja: mine ja müü ära kõik, mis sul on, ning jaga raha vaestele, et sul oleks varandus taevas. Siis tule ja käi minu järel.” Aga tema jäi murelikuks selle sõna pärast, mis ta kuulis, ning ta läks ära kurva meelega, sest temal oli palju vara.

Seepeale vaatas Jeesus oma jüngritele otsa ja ütles: “Kui raske on neil, kel on palju vara, jõuda jumalariiki!” Jüngrid olid kohkunud nende sõnade pärast, kuid tema kostis ja ütles neile: “Mu lapsed, raske on saada jumalariiki. Enne läheb kaamel läbi nõelasilma kui et rikas pääseb jumalariiki.” Nemad aga olid veel enam hirmul ja rääkisid isekeskis: “Kes võiks siis üldse õndsaks saada?”

Siis vaatas Jeesus neile otsa ja ütles: “Inimestele on see võimatu, kuid Jumalale mitte, sest Jumalale on kõik võimalik.” Peetrus ütles talle: “Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja tulnud sinu järel.” Jeesus kostis vastuseks: “Tõesti, ma ütlen teile, ei ole kedagi, kes on jätnud maha oma maja, vennad või õed, isa või ema, naise või põllud, minu ja evangeeliumi pärast, ega saaajakordselt tagasi juba sellel maailmaajastul nii maju kui põldusid, vendi ja õdesid, emasid ja lapsi, tagakiusamiste kestelgi; aga tulevasel ajastul igavest elu.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mida me peaksime tegema, et pälvida igavest elu? Kui rääkida igavesest elust ilma reservatsioonideta, siis kõige lihtsam viis endale igavest elu kindlustada seisneb selles, et tuleb teha hästi palju pattu – siis saab igavesti elada... põrgus, seal, kus kõrvetav tuli ei kustu ja näriv uss ei sure, nagu pühakiri meile seda lahkesti lubab.

Kui see perspektiiv ei täida meid vaimustusega, siis peame endale tunnistama, et mitte elu kestmine pärast surma pole väärtus omaette, vaid pigem ikka see, missugune saab see elu olema. Selle nimel tasub igäihel vaeva näha, et meil oleks lootust pärast maise maailma hädaorgu näha midagi helgemat.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad. Mida teha selleks, et Jumal meid siin maailmas rahule jätaks ja laseks meil rahulikult oma elu elada? Huvitavalt esitatud küsimus, kas pole. Enamik end kristlasteks pidavaid inimesi mõtleb ilmselt umbes nii, nagu too noormees tänasest evangeeliumist: tapnud ma kedagi ei ole, oma naisega laulatasin end kirikus ja ristisin ka oma lapsed. Kirikus käin ma küll ainult jõulude ajal...

Mida niisugusest kristlusest arvata? Kui valida kahest kurjast väiksem, siis on sedatüüpi vooruslikkus ikka parem kui see, et keegi on mõrvar, abielurikkuja või varas. Kuid üldiselt jätab seesugune passiivne usk inimesest üsna leige mulje. Tegelikult polegi probleem ju niivõrd otseses kirikuskäimises kui võrd üldse oma elu üle järelemõtlemises sellest vaatenurgast, mida on meil kosta pärast surma Jumala kohtu ees. Kirik on lihtsalt selle järelemõtlemise sümboliks.

Kirikuskäimise samastamine usklikkusega rajaneb pühendumise sageduse ja kestuse loogikale: nii palju kui keegi näeb oma hingeõnduse nimel vaeva ja kui palju aega ta sellele pühendab, nii palju on tal sellest kasu. Täpsemalt, kasu pole mitte pelgalt järelemõtlemisest, vaid selle tulemusest, mis muudab meie elus midagi paremuse poole. Viimaks ei piisa ju sellest, et me ei tee oma elus midagi halba – usk Jumalasse nõuab, et tuleb teha ka midagi head.

Hea tegemine pole aga siin elus kindlasti liiga lihtne. Kui too noormees tänasest evangeeliumist oleks oma vara ära jaganud, siis poleks suurem osa vaestest osanud neile sülle langenud vahenditega sugugi targasti ümber käia. Nagu me seda tänapäeval oleme tõdema pidanud, kulutavad

suurlinnade vaesed slummielanikud neile heategijate poolt jagatud annetusraha jalamaid ära peamiselt pontšikutele, võltsitud iPhone'idele ja kukevõitlusele.

Annetamise puhul pole küsimus kunagi materiaalses väärtustes ainuüksi. Meedia toob meile päev-päevalt üha uusi tõendusid sellest, kuidas lausa triljonid dollarid või eurod põrmuks pudenevad, ja kuidas hea kavatsuse varjus pakutakse kurjusele üha suuremaid suutäisi. See kõik viib mõttele, et Jumal ei hinda meid ennekõike vaid selle järgi, kuidas me käime ümber materiaalses väärtustega. Jeesusele oli ja on jätkuvalt oluline inimese põhihoiak: kas ta tahab täita Jumala tahet ning võidelda kõrgemate väärtuste ja oma hinge lunastamise eest – või ta ainult vaigistab oma südametunnistust, üritab pisukese panusega osta Jumala heakskiitu, kuid kõige selle varjus elab vaid iseendale.

Armsad õed ja vennad, rikkus ei ole iseenest nagu kott kulda, millele võib kaksiratsa otsa istuda. Rikkus tähendab vahendeid, mille eest saab osta paremaid tööriistu, luua materiaalses baasi ettevõtmistele, mis loovad inimestele vajalikke tooteid ja pakuvad neile tööd. Rikkus annab võimaluse saada hea haridus ja pakkuda stipendiume ka noortele andekatele inimestele, kellel endal puuduvad vahendid oma vaimse potentsiaali väljaarendamiseks. Kuid kõige aluseks on ikkagi see väike ülekaal meie põhihoiakus, et me mitte ainult ei väldi kurja, vaid tahame teha midagi head, mis jääb kehtima ka igavikus. Aamen.